

ในดวงตา ปทุมสูติ 2553: วรรณศิลป์ที่ได้รับอิทธิพลจากเพลงพื้นบ้านภาคกลางและ
ภาพสะท้อนวัฒนธรรมพื้นบ้านในกวีนิพนธ์ของศิวกานท์ ปทุมสูติ ปรินญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สมาน แก้วเรือง, Ph.D. 321 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วรรณศิลป์ในกวีนิพนธ์ของศิวกานท์ ปทุมสูติ
ที่ได้รับอิทธิพลจากเพลงพื้นบ้านภาคกลางด้านการใช้ภาษาและการสร้างสรรค์ฉันทลักษณ์
ตลอดจนศึกษาภาพสะท้อนวัฒนธรรมพื้นบ้านในกวีนิพนธ์ของ ศิวกานท์ ปทุมสูติ

ข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ได้มาจากหนังสือกวีนิพนธ์ของศิวกานท์ ปทุมสูติ
จำนวน 19 เล่ม ตั้งแต่ พ.ศ. 2524-2549 รวมระยะเวลาของข้อมูลที่ศึกษาทั้งสิ้น 25 ปี ซึ่งผู้วิจัย
ได้รวบรวมเฉพาะเล่มที่มีการรับอิทธิพลจากเพลงพื้นบ้านภาคกลางมาสร้างสรรคงานกวีนิพนธ์
เท่านั้น

ผลของการศึกษาวิจัยพบว่า มีการรับอิทธิพลจากเพลงพื้นบ้านภาคกลางด้านการใช้คำ
4 ลักษณะ คือการใช้คำสรรพนาม การใช้คำซ้อน การใช้คำสัมผัส และการเล่นคำ ในด้านการใช้
สำนวนมีการรับอิทธิพลการใช้สำนวนในลักษณะเดียวกับเพลงพื้นบ้านภาคกลาง 2 ลักษณะ
คือ มีทั้งสำนวนเดิมจากเพลงพื้นบ้านภาคกลางและสำนวนที่มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ
การปรับประยุกต์จากสำนวนเก่าและสำนวนใหม่ที่กวีเป็นผู้สร้างสรรค์ขึ้น ส่วนด้านการสร้างสรรค์
ฉันทลักษณ์นั้นมีการสร้างสรรค์ฉันทลักษณ์ 3 ลักษณะ คือ สร้างสรรค์โดยประดิษฐ์รูปแบบขึ้น
ใหม่เฉพาะตัว สร้างสรรค์โดยประยุกต์จากเพลงพื้นบ้านเพียงบางส่วน และสร้างสรรค์โดยการ
ผสมผสานรูปแบบ นอกจากนั้น กวีนิพนธ์ของศิวกานท์ ปทุมสูติ ยังสะท้อนภาพวิถีวัฒนธรรม
พื้นบ้านในด้านค่านิยม ความเชื่อ ประเพณี และการดำเนินชีวิตให้เห็นอย่างเด่นชัดและลุ่มลึก
ทั้งวัฒนธรรมในด้านที่ยังคงความงดงามและมีคุณค่าและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อม

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก